

devanudaiyaniyayappiramanam.org

இணைப்பு 8a: ஆலயம் தேவைப்படும் தேவனுடைய சட்டங்கள்

இந்தப் பக்கம், எருசலேமில் ஆலயம் இருந்தபோது மட்டுமே கீழ்ப்படியக்கூடிய தேவனுடைய சட்டங்களை ஆராயும் தொடரின் ஒரு பகுதியாகும்.

- இணைப்பு 8a: ஆலயம் தேவைப்படும் தேவனுடைய சட்டங்கள் (இந்தப் பக்கம்).
- இணைப்பு 8b: பலிகள் — இன்று அவற்றைக் கடைப்பிடிக்க முடியாதது ஏன்
- இணைப்பு 8c: வேதாகமப் பண்டிகைகள் — இன்று அவற்றில் எதையும் கடைப்பிடிக்க முடியாதது ஏன்
- இணைப்பு 8d: சுத்திகரிப்புச் சட்டங்கள் — ஆலயம் இல்லாமல் அவற்றைக் கடைப்பிடிக்க முடியாதது ஏன்
- இணைப்பு 8e: தசமபாகங்களும் முதற்பலன்களும் — இன்று அவற்றைக் கடைப்பிடிக்க முடியாதது ஏன்
- இணைப்பு 8f: திருவிருந்து ஆராதனை — இயேசுவின் கடைசி இராப்போஜனம் பஸ்காவாக இருந்தது
- இணைப்பு 8g: நசரேயர் மற்றும் நேர்த்திக்கடன் சட்டங்கள் — இன்று அவற்றைக் கடைப்பிடிக்க முடியாதது ஏன்
- இணைப்பு 8h: ஆலயம் தொடர்பான பகுதியளவு மற்றும் அடையாளரீதியான கீழ்ப்படிதல்
- இணைப்பு 8i: சிலுவையும் ஆலயமும்

அறிமுகம்

தொடக்கத்திலிருந்தே, தம்முடைய நாமத்தை ஸ்தாபிக்கத் தாம் தெரிந்துகொண்ட இடமான ஆலயத்தில் மட்டுமே தம்முடைய சட்டத்தின் சில பகுதிகள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்று தேவன் ஏற்படுத்தினார் (உபாகமம் 12:5-6, 12:11). இஸ்ரவேலுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பல கட்டளைகள் — பலிகள், காணிக்கைகள், சுத்திகரிப்பு சடங்குகள், நேர்த்திக்கடன்கள், லேவிய ஆசாரியத்துவத்தின் கடமைகள் — உடல்ரீதியான பலிபீடத்தையும், ஆரோனின் சந்ததியிலிருந்து வந்த ஆசாரியர்களையும், ஆலயம் நிலைத்திருந்த காலத்தில் மட்டுமே இருந்த தூய்மை முறையையும் சார்ந்திருந்தன. இந்தக் கட்டளைகளை வேறொரு இடத்துக்கு மாற்றலாம், புதிய சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்றபடி மாற்றியமைக்கலாம், அடையாளரீதியான நடைமுறைகளால் பதிலீடு செய்யலாம் அல்லது பகுதியளவில் கடைப்பிடிக்கலாம் என்று எந்தத் தீர்க்கதரிசியும், இயேசுவும்கூட, ஒருபோதும் போதிக்கவில்லை. உண்மையான கீழ்ப்படிதல் எப்போதும் எளிமையானது: தேவன் கட்டளையிட்டதை அப்படியே செய்கிறோமா, அல்லது கீழ்ப்படியாமல் இருக்கிறோமா என்பதே அது: “**நான் உங்களுக்குக் கட்டளையிடுகிறவற்றோடு ஒன்றையும் கூட்டவும் குறைக்கவும் கூடாது**; நான் உங்களுக்குக் கொடுக்கிற உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தரின் கட்டளைகளை மட்டும் கைக்கொள்ளுங்கள்” (உபாகமம் 4:2. உபாகமம் 12:32; யோசுவா 1:7 ஆகியவற்றையும் பார்க்கவும்).

சூழ்நிலைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றம்

கி.பி. 70ஆம் ஆண்டில் எருசலேமிலிருந்த ஆலயம் அழிக்கப்பட்ட பிறகு, நிலைமை மாறியது. சட்டம் மாறியதால் அல்ல — தேவனுடைய சட்டம் பரிபூரணமானதும் நித்தியமானதுமாகவே இருக்கிறது — மாறாக, இந்தக் குறிப்பிட்ட கட்டளைகளை நிறைவேற்றுவதற்குத் தேவையான கூறுகள் இனி இல்லாததால். ஆலயம், பலிபீடம், பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட ஆசாரியர்கள், சிவந்த கிடாரியின் சாம்பல் ஆகியவை இல்லாததால், மோசே, யோசுவா, தாவீது, எசேக்கியா, எஸ்றா மற்றும் அப்போஸ்தலர்களின் தலைமுறையினர் உண்மையுடன் கீழ்ப்படிந்தவற்றை மீண்டும் செய்வது எழுத்துப்படியே சாத்தியமற்றதாகிறது. பிரச்சினை விருப்பமின்மை அல்ல; அது

சாத்தியமின்மை. தேவனே அந்த வழியை மூடிவிட்டார் (புலம்பல் 2:6-7); வேறொன்றை உருவாக்க எந்த மனிதனுக்கும் அதிகாரம் இல்லை.

கி.பி. 70ஆம் ஆண்டில் இரண்டாம் ஆலயம் அழிக்கப்பட்டதைக் காட்டும் ஃபிரான்செஸ்கோ ஹயேஸின் ஓவியம்.

கற்பனையாக உருவாக்கப்பட்ட அல்லது அடையாளரீதியான கீழ்ப்படிதலின் தவறு

இருந்தாலும், இஸ்ரவேலரின் வாழ்க்கை முறையின் கூறுகளை மீட்டெடுக்க முயலும் பல மேசியானிய இயக்கங்களும் குழுக்களும் இந்தச் சட்டங்களின் குறைக்கப்பட்ட, அடையாளரீதியான அல்லது புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட வடிவங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. தோராவில் ஒருபோதும் கட்டளையிடப்படாத கொண்டாட்டங்களை அவர்கள் நடத்துகிறார்கள். ஒரு காலத்தில் பலிகள், ஆசாரியத்துவம், பரிசுத்தமான பலிபீடம் ஆகியவை தேவைப்பட்டவற்றுக்குப் பதிலாக “பண்டிகை ஒத்திகைகள்”, “தீர்க்கதரிசன விருந்துகள்” ஆகியவற்றை உருவாக்குகிறார்கள். தங்களுடைய படைப்புகளை “கீழ்ப்படிதல்” என்று அழைக்கிறார்கள்; ஆனால் உண்மையில் அவை வேதாகம மொழியில் அலங்கரிக்கப்பட்ட மனிதக் கற்பனைகள் மட்டுமே. நோக்கம் உண்மையானதாகத் தோன்றலாம்; ஆனால் உண்மை மாறுவதில்லை: தேவன் தாம் எதைத் தேவைப்படுத்தினார் என்பதை ஒவ்வொரு விவரத்துடனும் குறிப்பிட்டிருக்கும்போது, பகுதியளவு கீழ்ப்படிதல் என்று ஒன்றே கிடையாது.

மேற்கத்திய சுவர், ஆலய மலையைச் சுற்றியிருந்ததும் கி.பி. 70ஆம் ஆண்டில் ரோமர்களால் அழிக்கப்பட்டதுமான தாங்குச் சுவரின் எஞ்சிய பகுதி.

தாம் தடைசெய்ததைச் செய்ய நாம் முயல்வதை தேவன் ஏற்றுக்கொள்கிறாரா?

இன்று பரவலாகக் காணப்படும் மிகத் தீங்கான கருத்துகளில் ஒன்று, ஆலயத்தைச் சார்ந்த கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிய "எங்களால் முடிந்ததை முயற்சி செய்யும்போது" தேவன் மகிழ்ச்சியடைகிறார் என்ற நம்பிக்கையாகும். ஆலயம் அழிக்கப்பட்டது அவருடைய சித்தத்துக்கு எதிராக நடந்தது போலவும், அடையாளரீதியான செயல்களால் நாம் எப்படியாவது அவருக்கு ஆறுதல் அளிக்கலாம் என்பது போலவும் இது கருதுகிறது. இது மிகக் கடுமையான தவறான புரிதல். தேவனுக்கு நம்முடைய தற்காலிக ஏற்பாடுகள் தேவையில்லை. நம்முடைய அடையாளரீதியான பதிலீடுகளும் அவருக்குத் தேவையில்லை. கீழ்ப்படிதலுக்கான நம்முடைய சொந்த வடிவங்களை உருவாக்குவதற்காக அவருடைய துல்லியமான அறிவுறுத்தல்களைப் புறக்கணிக்கும்போது அவர் மகிமைப்படுத்தப்படுவதுமில்லை. சில சட்டங்கள் தாம் தெரிந்துகொண்ட இடத்தில், தாம் நியமித்த ஆசாரியர்களால், தாம் பரிசுத்தமாக்கிய பலிபீடத்தின் மீது நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்று தேவன் கட்டளையிட்டிருந்தால் (உபாகமம் 12:13-14), அவற்றை வேறிடத்தில் — அல்லது வேறொரு வடிவத்தில் — நிறைவேற்ற முயல்வது பக்தி அல்ல. அது

கீழ்ப்படியாமை. ஆலயம் தற்செயலாக அகற்றப்படவில்லை; தேவனுடைய ஆணையின்படியே அது அகற்றப்பட்டது. அவரே நிறுத்திவைத்ததை நாம் மீண்டும் உருவாக்கலாம் என்பதுபோல் செயல்படுவது உண்மைத்தன்மை அல்ல, துணிகரம்: “கர்த்தருடைய சத்தத்துக்குச் செவிகொடுத்துக் கீழ்ப்படிவதைவிட, சர்வாங்க தகனபலிகளிலும் பலிகளிலும் கர்த்தர் பிரியப்படுகிறாரோ? இதோ, கீழ்ப்படிதல் பலியைவிட உத்தமம்” (1 சாமுவேல் 15:22).

இந்தத் தொடரின் நோக்கம்

இந்த உண்மையைத் தெளிவுபடுத்துவதே இந்தத் தொடரின் நோக்கம். எந்தக் கட்டளையையும் நாம் நிராகரிக்கவில்லை. ஆலயத்தின் முக்கியத்துவத்தைக் குறைத்துக் காட்டவில்லை. எந்தச் சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிவது, எவற்றைப் புறக்கணிப்பது என்று நாம் தேர்ந்தெடுக்கவில்லை. சட்டம் உண்மையில் எதைக் கட்டளையிட்டது, கடந்த காலத்தில் இந்தக் கட்டளைகள் எவ்வாறு கடைப்பிடிக்கப்பட்டன, இன்று அவற்றைக் கடைப்பிடிக்க முடியாதது ஏன் என்பதைக் துல்லியமாகக் காட்டுவதே எங்கள் நோக்கம். சேர்த்தல்கள், மாற்றியமைத்தல்கள் அல்லது மனிதக் கற்பனைகள் இன்றி வேதவசனங்களுக்கு உண்மையுடன் இருப்போம் (உபாகமம் 4:2; 12:32; யோசுவா 1:7). இன்று உள்ள சாத்தியமின்மை கலகம் அல்ல, தேவனே தேவைப்படுத்திய அமைப்பு இல்லாதிருப்பதே என்பதை ஒவ்வொரு வாசகரும் புரிந்துகொள்வார்.

ஆகவே, அடித்தளத்திலிருந்து தொடங்குவோம்: சட்டம் உண்மையில் எதைக் கட்டளையிட்டது — ஆலயம் இருந்தபோது மட்டுமே இந்தக் கீழ்ப்படிதல் சாத்தியமாக இருந்தது ஏன்.